

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 285/2022
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Јандић Виславски, адвокат из ..., против тужене Гимназије и Економске школе „Светозар Милетић“ из Србобрана, коју заступа Срђан Лакић, адвокат из ..., ради исплате трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2429/21 од 13.10.2021. године, у седници већа одржаној 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2429/21 од 13.10.2021. године, као о изузетно дозволјеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2429/21 од 13.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 136/20 од 17.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада за период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године, исплати износ од 41.475,62 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.510,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2429/21 од 13.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11... 55/14 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би

могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“, бр.72/11... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе нити потреба новог тумачења права имајући у виду да је о питању накнаде трошкова превоза запослених у конкретном случају одлучено у складу са правним ставом Врховног касационог суда донетим на седници Грађанског одељења од 05.04.2016. године. Указивање тужиоца на постојање другачијих одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде трошкова за долазак на рад и одлазак са рада поднета је 12.02.2020. године. Вредност предмета спора је 41.475,62 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела (41.475,62 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић